

om Bespareser, men for mig staar det saadan, at der kun er et eneste Punkt, hvor der med nogen Virkning kan spares noget, og det er paa Militærbudgetterne eller, som det med et pænt Ord kaldes, Bevillingerne til de uproduktive Foretagender. Jeg er altsaa enig med det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgfreds (Vønløffe) og det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgfreds (H. Sorgenfens), at der her er et Felt, hvor man i Virkeligheden indbefom Befolkningen ved at forsøge Bespareser indførte. Jeg tror, at Bespareser her netop er et af Befolkningens Hovedkrav og et Krav, hvis Gennemførelse betinger Gennemførelsen af Godforslag i produktive Djemed. Jeg forstaar godt, at i et Land som vort, hvor det i en Narrække har set ud til, at Anstæffelse af Fæstninger og Kanoner var det vigtigste af alt i Verden, kan det maasse blive betragtet som en Nævetet at snakke om Bespareser paa dette Omraade. Men jeg mener dog, at det her i Salen Gang efter Gang skal høres, at dette netop er et af Befolkningens Hovedkrav. — Der er et Punkt paa Finansloven, som jeg kunde have lyst til lige at berøre, det er Bevillingen til Husmandsrejser. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (Klausen) har kritiseret det Forhold, som fandt Sted i Fjor i Vejle, og jeg skal derfor ikke nærmere komme ind derpaa eller gentage, hvad han har sagt, men kun nævne, at i det væsentlige skal jeg slutte mig til hans Betragtninger i saa Henseende. Men Sagen har ogsaa en anden Side. Mig forekommer det, at den Bevilling, som findes paa Finansloven til Husmandsrejser, er af stor Vigtighed, idet det har vist sig, at i alt Fald Husmænd i min Egn, som have faaet Del i denne Bevilling og ere komne til at foretage en Rejse, hvorved de ere komne til at se andre Dristmaader end netop deres egen og deres egen Egns, have haft saa stort Udbytte af de Ture, at deres Drist af Jorden tit er blevet til Mønsterbrug i Sognet. Jeg tror derfor, at det vil have en saa stor Betydning i det hele taget for Husmandsstanden, at en hel Del flere kunde komme til at faa Del i denne Bevilling. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister og til det kommende Finansudvalg, om det ikke var muligt, at denne forholdsvis lille Bevilling kunde forhøjes en Del, saaledes at endnu flere Husmænd kunde faa Del i den Fordel, som saadanne Rejser frembyde.

Der er dernæst ogsaa et Par andre Spørgsmaal, jeg kunde have lyst til at berøre, og da først Spørgsmaalet om Landbokommissionen. Det er ikke for at blande

mig ind i den Debat, som er ført her i Salen mellem det ærede Medlem fra Bælum (S. Jensen) og det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (R. Clausen), men for at betone, at Landbokommissionens Medsættelse vakte en almindelig Interesse ude i Befolkningen og ikke mindst blandt dem, hvem denne Reform skulde komme til Gode, nemlig Landarbejderne, som jo udgøre henved $\frac{1}{4}$ af hele Landets Befolkning, og som slet ikke ellers i nogen Maade ere favoriserede paa Finansloven. Denne Kommission's Medsættelse vakte almindelig Interesse hos dem og Haab om Forbedring af deres Kaar, og det er derfor beklageligt, at Landbokommissionen trods det, at den har slidt saa stærkt, efter hvad vi have hørt, ikke er kommen videre, saa at der ikke er Udsigt til, at der i denne Samling vil komme til at foreligge Forslag til Løsning af dens Hovedspørgsmaal, hvis Løsning, efter hvad jeg tror, vil have overordentlig stor økonomisk Betydning for Landarbejderne og derigenem ogsaa indirekte Betydning for Byarbejderne saavel som stor moralsk Betydning for Samfundet i det hele taget. Jeg er derfor det ærede Medlem fra Bælum taknemmelig for, at han har rejst denne Sag her i Salen, og for den Anledning, han har givet af, at han muligvis kunde komme til i indværende Samling at fremsætte positive Forslag til Løsning af Forbudsmaalet. Jeg vil opfordre det ærede Medlem til ikke at holde saadanne Forslag tilbage, hvis det er muligt for ham at naa saa vidt, at han kan føre dem frem.

J. C. Christensen: Da Finanslovens 1ste Behandling nu har været i 8 Dage, er der ikke nogen stærk Opfordring til at udtale sig meget indgaaende om alle de Spørgsmaal, som have været fremme; men jeg har alligevel begæret Ordet for at gøre et Par Bemærkninger dels til, hvad der er fremsført af Ministrene, dels til, hvad der blev fremsført af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Nørgaard) og Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen). Den Dag, Ministrene havde Ordet, udtalte jo den højtærede Konseilspræsident, at han fremdeles stod paa Forliget, denne historiske Kendsgerning, at Ministeriet vilde være en villig Mægler mellem Tingene, for at der kunde komme Overenskomst i Stand, men at Stillingen jo var noget forandret, da det Flertal, som nu herskede her i Tinget, ikke som det tidligere Flertal havde vist sin Beredvillighed ved Handling. Deri kan den højtærede Konseilspræsident jo have nogen Ret. En saadan Handling, som det Flertal, der sad i